

**Του Σπυρου Παγιατακη**

**Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12/04/2009**

**Ιβάν Βιριπάεφ “ΓΕΝΕΣΙΣ Νο 2”. Σκην.: Γ. Λεοντάρης**

**«ΓΕΝΕΣΙΣ Νο 2»**

Ομως αυτό το σημερινό «μετά-φευγάτο» -με όλη την καλή σημασία που διαθέτει αυτή η λέξη- το συναντά κανείς περισσότερο απ’ αλλού στην σλάβικη θεατρική avant-garde. Το είδαμε στο Βρότσλαβ, το είδαμε και στην Αθήνα με τον τον Ιβάν Βιριπάεφ -συγγραφέα, ηθοποιό και σκηνοθέτη- ο οποίος γεννήθηκε στο Ιρκουτσκ το 1974, έζησε και μορφώθηκε στη Σιβηρία και δείχνει να κληρονόμησε όλα τα καλά εκείνης της παλιάς καλής ρωσικής πρωτοπορίας. Α, ναι! Το βιογραφικό του αναφέρει ότι σπούδασε μεν σκηνοθεσία στη Μόσχα αλλά «δι’ αλληλογραφίας». Στο Παρίσι και στο Βερολίνο έχουν ανακαλύψει τα γεμάτα ανορθολογικούς πυρετούς κείμενά του από το 2001. Εμείς εδώ αργήσαμε μεν, αλλά είχαμε τουλάχιστον την τύχη να κάνουμε τη γνωριμία του με τον καλύτερο τρόπο: μας τον παρουσίασε ένας ευφάνταστος, χαμογελαστός στη δουλειά του σκηνοθέτης, ο Γ. Λεοντάρης, ο οποίος -ευτυχώς!- δεν επιχείρησε ουδεμία εκκεντρική «μοντερνιά», παρ’ όλο που το κείμενο προσφερόταν για τέτοιες λακκούβες.

Με τέσσερις πρώτης τάξεως εύστροφους ηθοποιούς: τη Μαρία Κεχαγιόγλου που ξέρει να χειρίζεται το χιούμορ σαν ισορροπιστής, με την Ρ. Τσιλιγκαρίδου με πολύ ξεχωριστή της την προσωπικότητα, με την Μ. Μαγκανάρη που ήδη με την εμφάνισή της δηλώνει ότι ανήκει σε μια νέα γενιά υποκριτικής, και με τον Π. Μάλαμα ο οποίος δείχνει πως γνωρίζει καλά την τέχνη της οικονομίας στη υποκριτική, το «ΓΕΝΕΣΙΣ Νο 2» είναι από τις πλέον ενδιαφέρουσες παραστάσεις της σεζόν που ξεψυχά.